

HIPPER. WYLEWKA BETONOWA

ZASTOSOWANIE

WYLEWKA BETONOWA jest zaprawą cementową, przeznaczoną do wykonywania podkładów podłogowych oraz warstw dociskowych podkładowych i kształtujących spadek wewnątrz i na zewnątrz budynków, w tym również na tarasach i balkonach. Nadaje się do układania na wszystkich podłożach na spoiwach hydraulicznych, warstwach paroizolacji lub izolacji przeciwwilgociowej oraz na izolacjach termicznych i akustycznych. Nadaje się do wykonywania podkładów podłóg ogrzewanych. Z zaprawy tej można wykonywać także inne elementy wylewane bezpośrednio na budowie, takie jak: fundamenty, nadproża, schody, stropy - po uprzednim ułożeniu właściwego zbrojenia. Po zarobieniu wodą tworzy jednorodną masę, łatwą do rozprowadzania. Po stwardnieniu wodo- i mrozoodporna, o dużej wytrzymałości na obciążenia.

WŁAŚCIWOŚCI

WYLEWKA BETONOWA jest gotową, suchą mieszanką cementów, wypełniaczy mineralnych oraz środków modyfikujących. Charakteryzuje się plastycznością oraz dobrą przyczepnością, co czyni ją wyrobem o uniwersalnym zastosowaniu. Łatwość przygotowania masy oraz jej parametry robocze powodują, że jest materiałem bardzo prostym w stosowaniu, wygodnym i ekonomicznym.

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Podłoże, na którym wykonuje się podkład z nim związany, powinno być stabilne i odpowiednio mocne, oraz oczyszczone z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, itp., mogących zmniejszyć przyczepność układanego podkładu. Luźne elementy oraz fragmenty podłoża o słabej wytrzymałości należy usunąć mechanicznie, np. skuć. Bezpośrednio przed wykonywaniem podkładu, podłoże zaleca się zwilżyć wodą. Jeżeli zachodzi potrzeba zapewnienia dużej przyczepności podkładu, zaleca się wykonanie na podłożu warstwy kontaktowej, przy użyciu środka gruntującego **SG**. Do nakładania zaprawy można przystąpić po wyschnięciu warstwy kontaktowej. W przypadku podkładów podłóg pływających, należy zadbać o dokładne i równe rozłożenie na podłożu wszystkich warstw izolacji termicznej bądź akustycznej. Ściany i inne elementy występujące w polu wykonywanych prac powinny być oddzielone (zdylatowane) od przyszłej posadzki, np. profilami dylatacyjnymi lub cienkimi paskami ze styropianu.

PRZYGOTOWANIE ZAPRAWY

Suchą mieszankę należy zarobić odpowiednią ilością czystej, chłodnej wody, mieszając ręcznie lub mechanicznie przy użyciu mieszarki do zaprawy względnie betoniarki. Masa nadaje się do wykorzystania bezpośrednio po zarobieniu z wodą. Po wymieszaniu pierwszej partii zaprawy należy sprawdzić jej konsystencję. W niezbędnych przypadkach skorygować ilość dodawanej wody. Zbyt duża ilość wody może mieć wpływ na obniżenie wytrzymałości zaprawy.

SPOSÓB UŻYCIA

Przygotowaną zaprawę należy układać warstwą o grubości uzależnionej od rodzaju konstrukcji podłogi oraz ścisłości warstwy izolacji termicznej lub akustycznej. W przypadku dużych obciążeń podłogi, znacznych wahań temperatury, podłóg na stropach z elementów prefabrykowanych w pomieszczeniach o zwiększonej intensywności eksploatacji, przy układaniu podkładu na warstwie izolacji termicznej lub akustycznej o dużej odkształcalności, a także w celu zmniejszenia liczby dylatacji przeciwskurczowych, stosuje się zbrojenie podkładów. Przy wykonywaniu podkładów należy przestrzegać zasad stosowania szczelin dylatacyjnych: konstrukcyjnych, izolacyjnych i przeciwskurczowych. Wykonaną powierzchnię należy chronić w trakcie prac i w pierwszym okresie po ich zakończeniu, przed zbyt szybkim wysychaniem,

HIPPER. WYLEWKA BETONOWA

bezpośrednim nasłonecznieniem, niską wilgotnością powietrza lub przeciągami. W celu zapewnienia dogodnych warunków wiązania zaprawy, w zależności od potrzeb, świeżo wykonaną powierzchnię można zraszać wodą lub przykrywać folią. Należy również ograniczyć ogrzewanie pomieszczenia, w którym wykonano wylewkę.

DANE TECHNICZNE

Klasyfikacja zaprawy wg EN 13813:2002 **CT-C16-F4**

Wytrzymałość na ściskanie po 28 dniach ≥ 16 MPa

Wytrzymałość na zginanie po 28 dniach ≥ 4 MPa

Maksymalna średnica kruszywa 2,0 mm

Zawartość rozpuszczalnego chromu w gotowej masie wyrobu $\leq 0,0002$ %

DANE WYKONAWCZE

Środki gruntujące: SG lub inne w zależności od rodzaju podłoża

Temperatura stosowania (powietrza, podłoża, materiałów): od $+5$ °C do $+25$ °C

Proporcje mieszania z wodą: ok. 3,5 l na 25 kg suchej mieszanki

Czas przydatności do użycia po zarobieniu wodą: ok. 1 godzina

Możliwość wchodzenia: po 48 godzinach (przy temperaturze $+20$ °C)

Minimalna grubość warstwy: 20 mm

Maksymalna grubość warstwy: 50 mm

Możliwość układania warstw okładzinowych: po ok. 4 tygodniach i wilgotności $\leq 2\%$ w przypadku płytek ceramicznych i wilgotności $\leq 1,5\%$ w przypadku parkietów, paneli, itp.

ZUŻYCIE

Zużycie materiału zależy od rodzaju podłoża i stopnia jego nierówności, średnio wynosi ok. 19,3 kg/m² na 1 cm grubości warstwy zaprawy.

OPAKOWANIA

Produkt pakowany jest w worki 25 kg i dostarczany na paletach po 48 sztuk.

PRZECHOWYWANIE

Zaprawę należy przechowywać w szczelnie zamkniętych workach, w suchych warunkach. Chronić przed wilgocią. Okres przechowywania zaprawy w warunkach zgodnych z podanymi wymaganiami wynosi 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

UWAGA

Mieszanki nie wolno przesiewać, wzbogacać o inne składniki oraz stosować przy temperaturach niższych niż $+5$ °C oraz wyższych niż $+25$ °C. Mieszanka zawiera spoiwa hydrauliczne, a produkt pod wodą daje odczyn alkaliczny. Należy unikać kontaktu ze skórą oraz chronić oczy. W przypadku kontaktu z oczami, przemyć je obficie czystą wodą i zasięgnąć porady lekarza.

DOKUMENT ODNIESIENIA

PN-EN 13813:2003 (EN 13813:2002) Podkłady podłogowe oraz materiały do ich wykonywania. Materiały. Właściwości i wymagania.

PN-EN 998-2:2016-12 (EN 998-2:2016) Wymagania dotyczące zaprawy do murów. Część 2: Zaprawa murarska.